

תעודת זהות:

גיל: 53

מקום לידה: ירושלים

לימודים: תואר ראשון בעיצוב ותואר שני

השלמה לאדריכלות, שניהם בבצלאל

חבר באגודה: כן

כתובת המשרד: רח' שניר 24, רמת השחר

המרענן הלאומי

יוני מונג'ק הוא מותג, הוא הראשון שיגיד את זה, והוא גם מכנה את עבודתו בשם המפוצץ "אדריכלות קלינית והוט קולטורה". אבל איכשהו, מדובר בעצם באיש די צנוע ומפרגן, שיוצר יש מאין בגישה חיובית ומרתקת. עוף מוזר

"אני מזל טלה", מצהיר האדריכל יוני מונג'ק. "אני מהטלאים שמבינים נורא מהר את הדברים, עושים הרבה קוויק, מזדיינים בעמידה, צ'יק צ'ק צ'ק לגמור מהר וללכת. אבל האופק שלי הוא סרטן וזה מה שמוביל לצורך האובססיבי שלי בארכיטקטורה לרדת לפרטים הקטנים - להמציא מנורות, וילונות... אני אדם עוצמתי עם המון כוח, אני מאהב, חשוב לי שיאהבו אותי, אם הקליינטים שלי לא אוהבים אותי, אני בבעיה", הוא יורה במהירות.

אז אתה מאמין באסטרולוגיה?

"זו השאלה השנייה שאני שואל אנשים, איזה מזל הם. אני לא אסטרולוג, אבל זה כלי שעוזר לי לעשות את העבודה שאני הכי אוהב לעשות. אם תבוא אלי אישה שהיא טלה או גדי או סרטן, אני ארגיש את ההבדל תוך שניות. עם סרטניות אני אקרע את התחת ואעבוד כל כך קשה... עם טליות מרתק לעבוד, להתחיל לבדוק כל דבר".

נשוי: "פלוס שניים. אני ואשתי עובדים יחד. אנחנו מאוד מחוברים ומשפחתיים. עירית מנהלת את המשרד ועושה את כל עיצוב הפנים. היא גאון - אשפית בצבעים וטקסטורות, בבחירת בדים ובכלל, בשילוב ובמרקם האדיר של עיצוב פנים. עירית הרבה פעמים מפתיעה אותי. היא לא מתלבטת, היא לוקחת את העיקר מהטפל נורא מהר. טוב היא מזל גדי, זו לא חוכמה. לפעמים אני אומר לה 'זה יהיה מכוער, את לא נורמלית', ואז יש טקס קבוע שבו אני אומר 'נכון, את צודקת, מה אני אגיד לך'. אני יכול לבכות או לצרוח מהתרגשות מרב שעירית מפתיעה אותי. אני מזל טלה, הרבה פעמים אני חושב שרק אני צודק, שגם כשאני טועה אני צודק".

לימודים: "בצלאל. למדתי שם פעמיים. פעם ראשונה למדתי דיזיין ולפני 11 שנה עשיתי תואר שני והשלמות לאדריכלות. המציאו את בצלאל עבורי. שם הבנתי את משמעות החיים. זה מקום שמלמד לחשוב על הבן אדם ולא על הצורה".

עבדת כשכיר לפני שהיית עצמאי?

"עבדתי הרבה שנים בעיצוב פנים אצל בלומנפלד פינצוק, וזה היה בית ספר מדהים. שם למדתי שלא מתאים לי לנהל משרד של עשרה עובדים, כי אז אתה לא עושה ארכיטקטורה ואתה יוצר הרבה פחות. אחר כך עבדתי עם חבר שאני נורא אוהב, אבנר ישר, אחד האדריכלים היותר פעילים בשוק ומבוקש מאוד באירופה, ושם למדתי שבשום אופן אני לא רוצה משרד גדול. הבנתי שאני חייב להיות עם עצמי וצוות קטן מאוד".

אילו עבודות גדולות ביצעת?

"אני אגיד לך משפט פלצני. פייר, אין לי עבודות גדולות. זה יישמע מאוד סנטימנטלי אבל אם אעמיד את מוזיאון תל אביב מול בית קטן לזוג צעיר שאני צריך לעשות ב-1,000 דולר למטר, אני מעדיף את הבית הקטן".

מה השאלה הראשונה שאתה שואל את הקליינטים שלך?

"כמה אנשים יש במשפחה, אבל זו שאלה לא כל כך חשובה. לאחוז מאוד גדול מהאדריכלים הצורה נורא חשובה ואני לא אוהב את זה. לא שלצורה אין חשיבות, אלא שהיא תוצאה של הפונקציות שהיא ממלאת. אני מאמין גדול בדרך של זאב דרוקמן, שהוא מרצה לארכיטקטורה, שאומר שצורת הבית היא תוצאה של התרבות שלך. כשאנחנו נוסעים לאירופה ונונסים לפיאצה אנחנו אומרים 'וואו, איזה יופי הפיאצה', אבל בסופו של דבר הפיאצה היא תוצאה של תרבות המקום, לא שהאדריכל החליט לתכנן פיאצה. אותו דבר האדריכלות שלי. אני לא מפסיק לשאול שאלות - איך הם עושים שיעורים, איפה יעמדו דברים... הרבה פעמים אדריכלים שואלים שאלות כמו רופא - גובה, משקל וכו'. השאלות שלי מגיעות הרבה יותר עמוק, מעבר למכניקה, לערכים, לאמוציות, לדקויות".

ספר על תהליך העבודה.

"אני מגיש עשרות סקיצות. רק בדפי סקיצה, אני לא מאמין במחשב. באחוז אדיר מהמקרים אני בכלל לא הולך לראות את השטח עד הפגישה הרביעית בערך, אלא מנתח את הדברים בצורה יבשה. אני לוקח מפה של מודד ומנתח את השטח לפי הגודל שלו, כיווני הרוחות והשמש - מפת מודד טובה נותנת המון אינפורמציה וזה יוצר סיטואציה כמו בבליינד דיט. כשאתה רואה בחורה

כל הצילומים בכתבה מתוך הספר יונתן מונג'ק-אדריכל, מאת אורלי רובינזון, הוצאת כתר, צילום: שי אדם

